

هومن جعفری

روزنامه نگار

مسی، به جام می‌رسی؟

پایان فوتبال مسی حیف است با جام جهانی همراه نشود. بعید است به این زودی یکی باید که اینقدر محبوب و دوست‌داشتنی باشد و سرش را ببندازد پایین و پسر خوبی بماند و این همه قهرمانی بیاورد، توپ طلا بیاورد و بهترین بازیکن بشود اما دستش به آن جام نرسد. حیف است! برای مسی واقعاً حیف است. در این نود دقیقه آخرش در جام جهانی نباید با گریه و بدون بالا بردن جام به خانه بود. خدایی حیف است. فرانسه لامصب خیلی تیم خوبی است. حالا کار ندارم به بازی‌اش با مراکش. نمی‌دانم مراکشی‌ها می‌توانند بمی چیزی بترکانند و فرانسه را حذف کنند یا نه ولی روی کاغذ آنها شانسی ندارند. احتمال خیلی زیاد فرانسه می‌رسد فینال و بعد لشکر هزار ستاره آنها می‌رود مقابل آرژانتین!

مسی در این سن و سال شبیه سرداران باستانی فیلم‌ها شده. دارد آخرین نبرد بزرگش را تجربه می‌کند و هدفش این است که چیزی را فتح کند که بقیه نتوانسته بودند. قلعه‌ای که تا امروز فتحش نکرده و باید حتماً در این آخرین نبرد، تمام زورش را بزند. می‌تواند؟ نمی‌دانم. کسی در توانایی‌های آرژانتین شک ندارد. مشکل این است که فرانسه خیلی زور دارد. یک مشکل دیگر هم این است که سرمربی آرژانتین تا کجا می‌خواهد با بیمه دعای پدر و مادر برود جلو؟ کسی چه می‌داند این مربی گمنام موقت چه وردی خواند و با کدام ساحر و جادوگر و رمال ساخت و پخت کرد که هنوز روی نیمکت آرژانتینی‌ها نشسته.

خلاصه اینکه آقای مسی! باید برسی! آقای مسی! نکنند نرسی! آقای مسی؟ باید به این جام برسی! کسی شوخی ندارد. آخرین جام جهانی‌ات است. شاید هم آخرین بازی ملی‌ات. بچنگ...

روزهای سوت و کور دوحه مراکش میزبان جام جهانی!

سعید زاهدیان - دوحه
روزنامه نگار

اغلب هواداران آرژانتین پس از برد مقابل کرواسی بی‌نهایت خوشحال بودند اما آنها هم مثل بیشتر عاشقان فوتبال دلشان می‌خواست که با برد برزیل به فینال می‌رسیدند و بازی نیمه‌نهایی به جای تقابل با کرواسی، بازی کلاسیک برزیل و آرژانتین آمریکای جنوبی بود. آهسته آهسته تب جام جهانی در قطر در حال فروکش کردن است؛ به نسبت مرحله گروهی یک چهارم، خطوط مترو، اتوبوس‌ها و حتی مرکز خبری

بعد از باخت برزیل، دوحه خلوت شده و انگار نه انگار که این شهر کوچک میزبان جام جهانی است؛ محل اقامت ما خبرنگاران به کمپ الاهلی نزدیک است و هر روز چند بار از کنار ورزشگاه و زمین تمرین این تیم رد می‌شویم اما آنجا هم اثری از فوتبال نیست و حتی یکبار شاهد تمرین این تیم که شجاع خلیل‌زاده و حسین کنعانی را در اختیار دارد نیستیم.

اصلی دوحه که هر روز به آنجا می‌رویم، همه جا خلوت و بی‌صدا شده است. بعد از بازی آرژانتین و کرواسی، با تعدادی از هواداران کرواسی که صحبت می‌کردیم، آنها از بازگشت خود به خانه خبر می‌دادند و می‌گفتند که به دلیل هزینه سنگین اقامت، تنها در صورت صعود به فینال حاضر به ماندن و اقامت بیشتر در قطر بودند که این اتفاق رخ نداد.

اما از سر شب، همه جای شهر مملو از هواداران مراکش است؛ مردمان شاد و سرمست که حضور در جمع ۴ تیم پایانی برای آنها حکم قهرمانی دارد. آنها شهر را روی سرشان گذاشته‌اند و در تمام مراکز اصلی و مکان‌های پر رفت و آمد، معرکه می‌گیرند و مشغول جشن و شادی هستند. به دلیل زبان عربی و بسیاری از اشتراک‌های فرهنگی میان مراکش و قطر میزبان، آنها در دوحه احساس غربت نمی‌کنند و در حال حاضر خود را میزبان جام جهانی می‌دانند و تمام کشورهای عربی و مسلمان را حامی خود.

خبرنگاران مراکشی به تیمشان افتخار می‌کنند

عبدالفتاح: رویا، مجانی است

جهانی بوده و شایسته حضور در فینال است. چه کسی تصور می‌کرد که مراکش بلژیک را شکست دهد؟ چه کسی تصور شکست اسپانیا مقابل ما را داشت؟ چه کسی باور می‌کرد ما پرتغال را شکست دهیم؟ حالا ما اینجاییم و البته می‌توانیم فرانسه را هم شکست دهیم. قطعاً فرانسه تیم بزرگ و پرستاره‌ای است اما از بلژیک، اسپانیا و پرتغال بزرگتر نیست.

وقتی از او پرسیدیم نتیجه بازی را پیش بینی کن، گفت مراکش ۲ گل به فرانسه می‌زند و وقتی با تعجب ما روبه‌رو شد، پاسخ داد: «باور کن، رویا مجانی است! این رویای ماست و هزینه‌ای ندارد. پس به آن فکر می‌کنیم. ما به تیم خود افتخار می‌کنیم و برایش رویاپردازی می‌کنیم. ما را باور کن برادر!»

جملگی خبرنگاران مراکشی حضور داشتند. کنار ما عبدالفتاح نشسته بود که نزدیک به ۳۰ سالش بود و برای یک سایت مراکشی کار می‌کرد. بحث با عبدالفتاح از شاهکار مسی در برابر کرواسی آغاز شد؛ آنجا که گفت: مسی این امیزینگ! عبدالفتاح که مفتون هنرنمایی مسی در برابر کرواسی شده بود اعتقاد داشت که آرژانتین هیچ برتری ویژه‌ای بر کرواسی نداشت و تنها تفاوت دو تیم در مسی خلاصه شد. او معتقد بود که مراکش در فینال کار دشواری برابر مسی خواهد داشت!

همانند قدم زدن در قلب کازابلانکا را متصور می‌شود. خبرنگاران مراکشی همانند هواداران این تیم جمعیت متکثری هستند که بخش قابل توجهی از جایگاه خبرنگاران را به خود اختصاص می‌دهند. در بازی آرژانتین و کرواسی در نیمه‌نهایی جام جهانی در ورزشگاه لوسیل نیز شرایط اینگونه بود. با وجود اینکه برای این بازی فقط ۱۳۰ عکاس آرژانتینی در سایت فیفا برای پوشش بازی ثبت نام کرده بودند و در جایگاه خبرنگاران نیز دست بالا را خبرنگاران امریکای جنوبی بویژه آرژانتینی‌ها داشتند، اما حضور گسترده خبرنگاران مراکشی نیز قابل توجه بود که آمده بودند تا بازی حریفشان را در دیدار فینال یا رده‌بندی ببینند.

در ردیفی که ما نشسته بودیم، از پرطرفدارترین تیم‌های حاضر در جام جهانی هستند و البته شاهکار شیرهای اطلس سبب شده تا غلظت طرفداران آن به شدت بیشتر شود. مراکشی‌ها در جای‌جای شهر حضور پررنگی دارند. میزبان جام جهانی برای برگزاری مسابقات از مستشاران خارجی در تمامی بخش‌ها استفاده کرده و در این میان بیشترین واردات را از مغرب داشته. به غیر از فیلیپینی‌ها، بنگلادشی‌ها، هندی‌ها، پاکستانی‌ها، آفریقایی‌ها و... که اغلب در کارهای خدماتی همانند شهرداری و حمل‌ونقل عمومی و مترو شغال هستند، مراکشی‌ها بیشتر در مشاغل هتلداری و کمیته برگزاری مسابقات حضور دارند و از همین رو جمعیت غالب دوحه را باید مراکشی دانست. بنابراین قدم زدن در سطح شهر بویژه اماکن پررفت و آمد حسی

سعید آقایی - دوحه
روزنامه نگار

قطر میزبان جام جهانی است اما اگر اسم میزبان را ندانی و با این کشور آشنا نباشی، به هنگام قدم زدن در کوچه پس‌کوچه‌های دوحه تصور می‌کنی در قلب مراکش نشسته‌ای. چهره‌های ملون و رنگ‌آمیزی شده با الوان قرمز و سبز و پرچم‌های بزرگ و کوچک که روی دوش‌ها خودنمایی می‌کند و پیراهن تیم مغرب و شال و کلاه منقش به پرچم مراکش، چهره دوحه را کاملاً مراکشی کرده. بویژه اینکه برخلاف زبان مرسوم و رایج این روزهای دوحه که زبان انگلیسی است، آوای عربی در سراسر شهر به گوش می‌رسد تا قطر رنگ و روی کاملاً مغربی بگیرد. مراکشی‌ها دوحه را کاملاً تسخیر کرده‌اند. آنها یکی

گفت‌وگوی اختصاصی با ستاره سابق تیم ملی آرژانتین

زابالتا: مسی مقابل ایران به ما هدیه داد

امیر اسدی - دوحه
روزنامه نگار

برای تماشای بازی‌های آرژانتین در جام جهانی ۲۰۲۲، ستاره‌های سابق این کشور راهی دوحه شده‌اند. قصد تمام آنها حمایت از تیم ملی آرژانتین و تزیین دوحه به بازیکنان و کادرفنی این تیم است.

اتفاقی که در کنار شایستگی‌های فنی تیم اسکالونی باعث شده تا آرژانتین راهی فینال رقابت‌ها شود و امید بسیاری به کسب عنوان قهرمانی داشته باشد. در دیدارهای قبل، گابریل باتیستوتا، خاویر زاتتی، هرنان کرسپو، ماکسی رودریگز، خوان پابلو سورین و چندین و چند ستاره دیگر آرژانتینی را در ورزشگاه دیدیم که البته در جایگاه ویژه حضور داشتند و مثل سایر تماشاگران تیم‌شان را تشویق می‌کردند. با همان شعار معروفی که تماشاگران حامی آلبی سلسلته روی سکوها می‌خوانند.

این بار و در بازی آرژانتین - کرواسی، ستاره دیگری از آرژانتین را دیدیم که البته برخلاف باتیستوتا و سایر پیشکسوتان، در جایگاه ویژه حضور نداشت. این چهره مشهور کسی نبود جز پابلو زابالتا. مدافع - هافبک سابق تیم ملی آرژانتین و باشگاه‌های اسپانیول، منچستر سیتی و وستهم، او

را که هنوز استایل بدنی خود را حفظ کرده بود، در راهروهای ورزشگاه دیدیم. انگار می‌خواست سمت زمین برود و در رختکن حاضر شود. با او که خیلی هم سریع سمت مسیر مورد نظرش حرکت می‌کرد، دقایقی هم‌کلام شدیم. از زابالتا که ۶۰ بازی ملی برای تیم ملی آرژانتین انجام داده، درباره بازی با کرواسی سؤال کردیم که در پاسخ گفت: «بازی فوق‌العاده‌ای بود. وقتی شما در نیمه‌نهایی حریف قدرتمند خود را با نتیجه ۳ بر صفر شکست می‌دهید، یعنی تیمی هماهنگ و آماده هستید. من از این پیروزی لذت بردم و خوشحالم

که تیم ما حریفان را یکی پس از دیگری از پیش رو برداشت و به فینال رسید.»

از زابالتا که سال‌ها عضو باشگاه منچستر سیتی بود و حتی بازوبند کاپیتانی این تیم مطرح را بر بازو بست، درباره شانس آرژانتین برای کسب عنوان قهرمانی پرسیدیم که اینگونه جواب داد: «شک ندارم که قهرمان می‌شویم و جام را با خود به خانه می‌بریم. این تیم مرا امیدوار کرده و نشان داده که شایستگی کسب عنوان قهرمانی را دارد.»

زابالتا در جام جهانی ۲۰۱۴ و بازی مشهور ایران - آرژانتین در ترکیب آلبی سلسلته حضور داشت و ۹۰

